

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy ulicy na terenie Wrocławia

W związku z otrzymaniem wniosku o ustalenie numerów porządkowych dla budynków jednorodzinnych w trakcie budowy oraz prognozą przyszłej zabudowy zachodzi konieczność nadania nazwy ulicy w obrębie Jagodno we Wrocławiu. Na tym obszarze obowiązuje uchwała nr XLVI/1406/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu urbanistycznego Jagodno - Wojszyce we Wrocławiu. Nowa ulica znajdować się będzie na terenie oznaczonym w miejscowym planie symbolem 15.KD-D – ulica dojazdowa przeznaczona na cele publiczne. Zabudowa mieszkaniowa położona będzie przy wydzielonym geodezyjnie pasie gruntu, stanowiącym dojazd do przyległych nieruchomości.

Nazwa nowej ulicy - **Ady Sari** - została zaczerpnięta z Banku Nazw i nawiązuje do już istniejących ulic o patronach związanych z polską kulturą muzyczną. Nadanie nazwy ulicy jest realizacją zasady dążenia do zachowania proporcji płci wśród nowych patronów, zapisanej w uchwale nr XIV/396/19 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 17 października 2019 r. w sprawie zasad kształtowania nazewnictwa ulic, placów i innych obiektów miejskich we Wrocławiu.

Ada Sari (1886-1968) - polska śpiewaczka operowa, sopran koloraturowy, aktorka, pedagoga. Była córką adwokata Edwarda Szayera i Franciszki z Chybińskich. Gdy miała trzy lata, jej ojciec przeniósł się wraz z rodziną do Starego Sącza, gdzie otworzył kancelarię adwokacką, a wkrótce został burmistrzem i pełnił tę funkcję przez siedemnaście lat. Jadwiga Szayer po ukończeniu podstawowej edukacji studiowała muzykę i śpiew w Cieszynie i Krakowie. W 1905 została przyjęta do Prywatnej Szkoły Muzycznej hrabiny Pizzamano w Wiedniu. Kolejne lata to dalsze studia wokalne w Mediolanie. Występowała w teatrze w Rzymie, a następnie na największych scenach operowych świata (La Scala w Mediolanie, Carnegie Hall w Nowym Jorku). Odebrała tournée po świecie. Miała repertuar złożony z najwybitniejszych oper świata. Śpiewała największe partie koloraturowe. W czasie drugiej wojny światowej mieszkała w Warszawie i poświęcała się pracy pedagogicznej. Po wojnie na krótko wróciła na scenę operową, ale przede wszystkim uczyła młodych, najpierw w Konserwatorium Krakowskim, a później w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. Została pochowana na cmentarzu Powązkowskim.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.